

+
M
PAX

17 december 2017
3e zondag, Advent B
Jo. 1,6-8.19-28

Veelgeliefden,

de stem van iemand die roept in de woestijn: maak de weg recht voor de Heer. Op deze derde zondag van de Advent staat de figuur van sint Jan de Doper centraal met zijn oproep de weg des Heren te bereiden. Sint Jan de Doper noemt zichzelf de stem van iemand die roept in de woestijn. Christus is het Woord en sint Jan is de stem. Die stem heeft in de eerste weken van de Advent diverse malen geklonken, geheel volgens de woorden van de profeet Jesaja. *Een stem in de woestijn* die in de stad tot zwijgen wordt gebracht door de luidruchtige bezigheden van alledag, de gestresste drukdoenerij en de luidruchtige kerstinkopen.

Als sint Jan ons oproept de weg des Heren te bereiden, dan zal hij zelf toch de eerste zijn geweest die dit heeft gedaan. De oproep als de stem van het Woord kan hij alleen laten klinken als hijzelf dit eerst in zijn hart heeft beleefd. Willen wij dan ook de weg des Heren bereiden, allereerst in ons hart maar daarnaast ook in onze omgeving, dan is het goed stil te staan bij het innerlijk van sint Jan de Doper. Wie heeft dit beter kunnen beschrijven dan de leerling van sint Jan de Doper, de evangelist Johannes. De evangelist kende hem vanuit persoonlijk contact, terwijl de andere drie evangelisten zich moesten baseren op wat de mensen over hem vertelden.

We horen in het evangelie van deze zondag hoe er groepen uit de kring der Farizeeën naar de Doper worden gezonden met de vraag: *Wie zijt gij?* Ja, Johannes, wie ben jij eigenlijk? In het antwoord laat sint Jan zien wie hij is, namelijk door allereerst te zeggen wie hij niet is. Zo toont hij ons een van de belangrijkste kenmerken van zijn innerlijk, namelijk zijn oprechte eenvoud en bescheidenheid. Hij maakt zichzelf niet groter dan hij is. Hij wijst duidelijk al hun voorstellingen af, waardoor ze hem waarschijnlijk zullen afwijzen. Wat doop je dan als je dat allemaal niet bent? Maar hij blijft oprecht, geeft eenvoudig en duidelijk antwoord, in alle bescheidenheid. Dat zien we ook later: als zijn leerlingen hem erop wijzen dat ze allemaal naar Jezus toe lopen, antwoordt hij eenvoudig: *Hij moet groter worden en ik kleiner,* (Jo. 3,26.30) *Als de vriend van de bruidegom is hij al vol blijdschap wanneer hij de stem van de bruidegom verneemt.* (Jo. 3,29)

Als we om ons heen kijken zien we precies het tegenovergestelde. Mensen die bezig zijn zich te poneren, laten zien hoe belangrijk ze zijn, neerkijken op anderen, vooral als die het beter doen dan zijzelf. De wereld loopt vol met ego's die niet kleiner maar groter willen worden. En lukt dit niet dan

kunnen ze zichzelf altijd groter en belangrijker denken.

Sint Jan de Doper luistert en volbrengt in alle bescheidenheid wat God hem heeft opgedragen en ingegeven. Hij nodigt ons uit ons te openen voor de Heer die komt. Hij verkondigt niet zichzelf, zoals zoveel valse profeten. Hij kent zijn plaats en wijst naar de ander, naar de Ander met een hoofdletter. Zo bereidt hij de weg des Heren. En zo bereiden wij ook de weg des Heren. Door in bescheidenheid de weg te gaan, door in eenvoud en oprechtheid te leven. Door te durven zijn wie we in werkelijkheid zijn. We hoeven ons niet beter te voelen dan de anderen. Zelfs in zogenaamde goede katholieke kringen kan er een sfeer heersen van: wij doen het goed en de ander zijn fout. Heel gevaarlijk. De Farizeeën dachten ook zo en waren overtuigd van eigen gelijk.

Hij moet groter worden en ik kleiner. Uit die woorden spreekt een tweede kenmerk van sint Jan's innerlijk: zijn onuitsprekelijke belangeloosheid, Op geen enkele wijze is hij op zichzelf gericht, *Hij moet groter worden en ik kleiner.* Alleen zo kan hij de weg des Heren bereiden, zonder, al dan niet bewust, toch weer zijn eigen weg te bereiden. Dat geldt ook voor ons. Wij willen de Heer volgen, wij willen Hem dienen, wij hebben alles (bijna alles) voor Hem over, maar ... Hoeveel eigenliefde is er nog mee vermengt, hoezeer zijn wij -bewust of onbewust- toch ook uit op eigen eer, willen wij erkend en gerespecteerd worden, ja gewaardeerd. Dat hoeft op zich niet zondig te zijn, omdat alles wat wij als mens doen niet geheel zuiver is, dubbel en een mengsel van goede en slechte intenties in zich bevat. Maar dat kan gevaarlijk worden als we het niet onder ogen zien en niet beseffen dat we kleine mensjes zijn, en mogen zijn.

Sint Jan is ons voorgegaan op de weg van een belangeloze trouw en zo heeft hij voor ons de weg van Jezus bereid om Jezus te volgen in diens belangeloze trouw aan de Vader. Sint Jan vraagt geen aandacht voor zichzelf: hij is een en al verwijzing naar Jezus. Hij wil geheel dienstbaar zijn aan de Heer.

Hoe bereiden wij ons dan voor? Hoe bereiden we ons voor op de Geboorte van de Heer in ons hart? Hoe anders dan door sint Jan na te volgen in die twee eigenschappen: eenvoud in bescheidenheid en belangeloze trouw. Niet 'ik' moet centraal staan, maar 'gij' met een kleine en met een grote letter.

Moge sint Jan onze voorspreker zijn om over iets meer dan een week klaar te staan onze Heer en Verlosser in ons hart te ontvangen.